

ПОЛІТИЧНА ПЛАТФОРМА

Легії Українських Націоналістів.

I. Легія Українських Націоналістів є політична організація, що інтереси цілої нації та власної держави ставить понад інтереси якої будь окремої кляси або політичної партії.

II. Легія Українських Націоналістів ставить своїм завданням: а) повне визволення Українського Народу з під чужинецького поневолення шляхом консолідованої боротьби всіх національно-державних сил з окупантами українських земель; б) створення Суверенної Соборної Української Держави в її етнографічних та державних межах; в) охорону національно-державної незалежності.

III. Державний лад. Визвольна боротьба та саме існування держави можуть спиратися лишень на реальну силу, якою мало б бути об'єднання всіх українських національно-державних елементів. Виходячи з цього положення Л. У. Н. констатує: 1) Український Нарід телер не має організації, яка б об'єднувала ці сили, бо: а) окупаційна влада в краю нищить всякі зародки організованого політично-національного життя; б) політичні партії на еміграції, які хочуть репрезентувати певні верстви нашого суспільства, не мають ґрунту в широких масах, чисельно не сильні та перебувають в стані антагонізму; 2) негативна спадщина революції та окупація гальмують розвиток економічного життя та утруднюють спра у державного будівництва; 3) в наслідок згаданого не може бути дотримано демократичних способів у визвольній боротьби та у відбудованні Української Держави, а тому Л. У. Н. ствержує, що в інтересах нації, для досягнення умов, в яких можлива була б праця по відродженню України та відбудованню власної держави, необхідна на початку диктатура; 4) що—до форми диктатури Л. У. Н. констатує: а) диктатура псевдо-пролетаріату на Україні є брутальна окупація; б) диктатуру одної якоїсь політичної партії Л. У. Н. одкидає принципово, вбачаючи в ній можливість визиску одною клясою другої та рахує стремління партій до такої диктатури шкідливим з наведених вище причин; в) тому єдиною допустимою та реально-можливою формою Л. У. Н. вважає диктатуру Української Нації через об'єднані групи організованих українських націоналістів-патріотів, що посідають державно-творчі тенденції, та буде стреміти до неї всіма своїми силами та засобами.

IV. Верховна влада. 1) На початку Верховна Влада України встановлюється об'єднаними групами організованих українських націоналістів, які переведуть звільнення українських земель від влади окупантів; 2) вона повинна бути надклясовою та пеклуватися інтересами цілої нації та держави, керуючись законами ухваленими представниками організованих національно-державних груп; 3) вона уможливує перехід до парламентарних форм державного ладу.

V. Виконавча влада. 1) Державна Влада дбає про забезпечення законности, спокою та ладу в державі та про повний розвиток всіх галузів національно-державного життя; виконавча влада мусить належати людям чесним, індивідуально-сильним та фахово-підготовленим.

VI. Промисловість і торгівля. 1) З метою звільнення України від економічної залежності від інших держав, Державна Влада дбає про розвиток національної промисловости та торгівлі; 2) в межах можливости пеклу ться організацією державного виробництва; 3) націоналізує ті галузі народного господарства, що є необхідні для добробуту нації та держави; 4) підпирає кооперацію.

VII. Аграрна політика. 1) Земельне питання мусить бути полагожене в інтересах дрібного та середнього господарства по принципу приватної власности; 2) Державна Влада уможливує всі засоби до інтензифікації сільського господарства та сільсько-господарської промисловости; 3) вона удержавлює великі лісові площі та дбає про раціональне ведення лісового господарства.

VIII. Соціальне питання. Державна Влада та її органи пеклюються про повний добробут цілого Українського Народу, всіх його верств; для вирішення робітничого питання вона вводить радикальне законодавство по охороні праці, яке в умовах сучасного економічного устрою обмежило б визиск працюючого люду, а також широке соціальне забезпечення.

IX. Фінансова політика. Фінансова політика держави мусить бути збудована на прогресивно-пропорційному оподаткованню, та давати пільги для корисних галузів національної промисловости та інтензівного сільського господарства.

X. Організація війська. На охороні держави має стояти озброєна нація: регулярна армія і флота, збудовані по принципу загально-обовязкової військової повинности, та козацтво, там де воно заховалося в своїх традиційних формах.

XI. Шкільна політика. Обовязком Державної Влади має бути: 1) удержавлення всіх ступенів школи; 2) організація єдиної національної загально-обовязкової підготовчої школи, високих та фахових шкіл; 3) поширення дошкільного, позашкільного та фізичного виховання.

XII. Релігія. Державна Влада мусить забезпечити свободу розвитку для всіх релігійних культів, які не мають антиморальних, денационалізуючих та антидержавних тенденцій, але Українська Державна Влада має особливо підтримувати обидві існуючі українські національні Церкви, які в своїому синтезі дадуть в майбутньому єдину національну форму християнської релігії.

XIII. Суспільне життя. Державна Влада та її органи не стоятимуть на перешкоді нормальним проявам суспільного життя, але ліквідуватимуть всі ті прояви, що заграджують державному ладу, народньому добробутові та порушують правні норми.

